

2. Byloje, kurioje priimtas 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04)*, Teisingumo Teismo pateikti atsakymai į antrąjį ir ketvirtąjį klausimus taikomi taip pat tuo atveju, kai:

— nuo pelno, iš kurio bendrovei rezidentei išmokėti dividendai, juos išmokėjusi bendrovė nerezidentė užsienyje nemokėjo pelno mokesčio ar mokėjo ne visą pelno mokesį, tačiau šį mokesį sumokėjo jos tiesioginė ar netiesioginė dukterinė bendrovė valstybės narės rezidentė,

— avansinį pelno mokesį sumokėjo ne iš bendrovės nerezidentės dividendus gaunanti bendrovė rezidentė, o jos patronuojančioji bendrovė rezidentė taikant bendrovių grupės apmokestinimo tvarką.

3. Sąjungos teisę reikia aiškinti taip, kad patronuojančioji bendrovė valstybės narės rezidentė, kuri, taikant bendrovių grupės apmokestinimo tvarką, kaip nagrinėjamą pagrindinėje byloje, pažeidžiant Sąjungos teisę buvo priversta sumokėti avansinį pelno mokesį nuo savo pelno dalies iš užsienio kilmės dividendų, gali pareikšti ieškinį dėl šio nepagrįstai surinkto mokesčio grąžinimo, kiek šis mokeskis viršija papildomą pelno mokesį, kurį atitinkama valstybė narė turėjo teisę rinkti, kad kompensuotų pelnui, iš kurio išmokėti užsienio kilmės dividendai, pritaikytą mažesnį nominalų apmokestinimo tarifą, palyginti su patronuojančiosios bendrovės rezidentės pelnui taikomu nominaliu apmokestinimo tarifu.

4. Sąjungos teisę reikia aiškinti taip, kad bendrovė valstybės narės rezidentė, turinti trečiojoje valstybėje įsteigtos bendrovės kapitalo dalį, todėl galinti daryti aiškia įtaką jos sprendimams ir nulemti jos veiklą, gali remtis SESV 63 straipsniu, kad užginčytų minėtos valstybės narės teisės aktų dėl iš minėtos trečiosios valstybės gaunamų dividendų mokesčio vertinimo, taikomų ne vien tik tokiomis aplinkybėmis, kai patronuojančioji bendrovė turi lemiamą įtaką dividendus mokančiai bendrovei, atitiktį šiai nuostatai.

5. Byloje, kurioje buvo priimtas minėtas Sprendimas *Test Claimants in the FII Group Litigation*, Teisingumo Teismo pateiktas atsakymas į trečiąjį klausimą netaikomas tuo atveju, kai kitose valstybėse narėse įsteigtos dukterinės bendrovės, kurioms nebuvo galima perkelti ACT, patronuojančiosios bendrovės valstybėje narėje neapmokestinamos.

2012 m. lapkričio 8 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (*Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Yoshikazu Iida prieš Stadt Ulm*

(Byla C-40/11) ⁽¹⁾

(SESV 20 ir 21 straipsniai — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija — 51 straipsnis — Direktyva 2003/109/EB — Trečiųjų šalių piliečiai — Teisė gyventi valstybėje narėje — Direktyva 2004/38/EB — Trečiųjų šalių piliečiai, kurie yra Sąjungos piliečių šeimų nariai — Trečiųjų šalių piliečiai, kurie nei lydi Sąjungos pilietį, nei prie jo prisijungia priimančiojoje valstybėje narėje, ir gyvena piliečio kilmės valstybėje narėje — Trečiųjų šalių piliečio teisė gyventi kitos valstybės narės piliečio kilmės valstybėje narėje — Sąjungos pilietybė — Pagrindinės teisės)

(2013/C 9/14)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Yoshikazu Iida

Atsakovas: Stadt Ulm (Ulmo miestas)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg* — SESV 21 straipsnio 1 dalies ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimoms narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje (OL L 158, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46) 2 straipsnio 2 punkto d papunkčio, 3 straipsnio 1 dalies, 7 straipsnio 2 dalies ir 10 straipsnio 1 dalies išaiškinimas atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 ir 24 straipsnius bei Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnį — ESS 6 straipsnio 1 ir 3 dalių bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 24 straipsnio 3 dalies, 45 straipsnio 1 dalies ir 51 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio išaiškinimas — Nepilnametis vaikas, valstybės narės pilietis, persikėlęs su savo motina į kitą valstybę narę — Tėvo, kuris yra trečiosios šalies pilietis ir turi vaiko globos teises, teisė gyventi vaiko kilmės valstybėje — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos taikymo sritis — „Sąjungos teisės įgyvendinimo“ sąvoka.

⁽¹⁾ OL C 103, 2011 4 2.

Rezoliucinė dalis

Esant situacijoms, kurių nereglamentuoja 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, ir kai nėra jokio kito ryšio, kuris jas sietų su kitomis pilietybę reglamentuojančiomis Sąjungos teisės nuostatomis, trečiosios šalies pilietis negali pasiremti išvestine Sąjungos piliečio teise gyventi šalyje.

(¹) OL C 145, 2011 5 14.

2012 m. lapkričio 15 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. prieš Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Byla C-56/11) (¹)

(Augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje — Reglamentas (EB) Nr. 2100/94 — Perdirbimas — Perdirbėjo pareiga pateikti informaciją augalo veislės, kuriai suteikta apsauga Bendrijoje, savininkui — Reikalavimai, susiję su prašymo suteikti informaciją pateikimo momentu ir turiniu)

(2013/C 9/15)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberlandesgericht Düsseldorf

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Atsakovė: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Oberlandesgericht Düsseldorf — 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL L 227, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 16 t., p. 390) 14 straipsnio 3 dalies šeštos įtraukos ir 1995 m. liepos 24 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1768/95, įgyvendinančio Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 14 straipsnio 3 dalyje numatytos žemės ūkio išimties taisyklės (OL L 173, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 18 t., p. 63) 9 straipsnio 2 ir 3 dalių išaiškinimas — Perdirbėjo pareiga pateikti informaciją Bendrijos augalų veislių teisinės apsaugos savininkui — Reikalavimai, susiję su prašymo pateikti informaciją pateikimo momentu ir turiniu, galintys būti pareigos pateikti informaciją pagrindu.

Rezoliucinė dalis

- 1995 m. liepos 24 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1768/95, įgyvendinančio Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 14 straipsnio 3 dalyje numatytos žemės ūkio išimties taisyklės, iš dalies pakeisto 1998 m. gruodžio 3 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2605/98, 9 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad perdirbėjo pareiga suteikti informaciją apie saugomas veisles atsiranda, jei prašymas suteikti informaciją dėl atitinkamų prekybos metų buvo pateiktas prieš šių prekybos metų pabaigą. Tačiau tokia pareiga gali egzistuoti ir dėl informacijos, susijusios su trejais ankstesniais nei einamieji prekybos metais, jei savininkas pirmąjį prašymą dėl tų pačių veislių tam pačiam perdirbėjui pateikė per pirmuosius iš šių ankstesnių prekybos metų, dėl kurių prašoma suteikti informaciją, metus.
- 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 14 straipsnio 3 dalies šeštos įtraukos ir Reglamento Nr. 1768/95, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2605/98, 9 straipsnio nuostatas reikia aiškinti taip, kad saugomos veislės savininko prašyme suteikti informaciją, pateiktame perdirbėjui, neturi būti įrodymų, pagrindžiančių pateiktus duomenis. Be to, faktas, kad ūkininkas pagal sutartį auginą saugomą veislę, savaime nėra duomuo, kad perdirbėjas atliko ar ketina atlikti augalinių produktų, gautų auginant šio saugomos veislės dauginimo medžiagą, perdirbimą auginimo tikslais. Tačiau šis faktas, atsižvelgiant į kitas bylos aplinkybes, gali leisti daryti išvadą, kad tokie duomenys egzistuoja, o tai nagrinėjamoje byloje turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 145, 2011 5 14.

2012 m. lapkričio 15 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Finanzgericht Düsseldorf (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Pfeifer & Langen KG prieš Hauptzollamt Aachen

(Byla C-131/11) (¹)

(Žemės ūkis — Reglamentas (EEB) Nr. 1443/82 — 3 straipsnio 4 dalis — Kvotų sistemos taikymas cukraus sektoriuje — Cukraus perteklius, kurį konstatavo valstybės narės valdžios institucijos atlikus pas gamintoją patikrinimą a posteriori — Atsižvelgimas į šį perteklių nustatant galutinę produkciją prekybos metais, kuriais skirtumas buvo konstatuotas)

(2013/C 9/16)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht Düsseldorf